

af blanketten, som er et bilag til rundskrivelsen, er optrykt i betænkningen. Blanketten, som er oversat til en række af de mest anvendte sprog, udleveres til udlændingen i forbindelse med påbegyndelsen af samlivskontrollen.

Det er stillet som et forslag fra udvalget – betænkningen side 71, side 156 og side 164 – at min rundskrivelse bør ændres, således at det særligt betyder, at politiet skal sikre sig, at de berørte personer til fulde forstår, at der foretages samlivskontrol samt formålet hermed.

Efter min opfattelse tilgodeses det ønskede formål med dette forslag allerede ved de forpligtelser, der ved min rundskrivelse pålægges de polititjenestemænd, som foretager kontrollen. Der ligger heri, at polititjenestemanden skal sikre sig, at den pågældende udlænding forstår, hvad der er baggrunden for politiets henvendelse. Efter min opfattelse ændrer det ikke ved realiteten, hvis man som foreslået af udvalget stiller krav om, at polititjenestemanden skal sikre sig, at udlændingen »til fulde forstår«, hvad der skal ske i forbindelse med samlivskontrollen.

Ønsker man imidlertid – ud over den vejledning, som politiet kan give udlændingen ved samlivskontrollens påbegyndelse om formålet hermed – at forbedre udlændingens viden generelt om formålet med samlivskontrol, vil jeg foreslå, at Udlændingestyrelsen udarbejder et informationsmateriale, som kan udleveres til udlændinge, som meddeles opholdstilladelse på grundlag af et indgået ægteskab eller et samliv af længere varighed. Et sådant informationsmateriale kan indeholde oplysninger om forudsætningen for den meddelte tilladelse – nemlig samliv på fælles bopæl – betydningen af den underskrevne samlivserklæring, herunder strafansvar efter straffelovens § 163, udlændingemyndighedernes mulighed for at kontrollere samlivskravet ved en samlivskontrol foretaget af politiet og konsekvensen af en ophævelse af samlivet i form af et afslag på forlængelse eller inddragelse af en meddelt tilladelse med den følge, at udlændingen skal udrejse af landet. Informationsmaterialet kan oversættes til en række sprog og udleveres til udlændingen i tilknytning til, at samlivserklæringen underskrives i forbindelse med meddelelsen af opholdstilladelsen og ved forlængelser.

Herved opnår man bl.a., at udlændingen på

forhånd er forberedt på muligheden for en samlivskontrol ved politiets foranstaltning, og politiet kan – ud over at udlevere den informationsblanket, som er optaget som bilag til min rundskrivelse – tillige henvise til det tidligere udleverede informationsmateriale.

I betænkningens afsnit 5.8.2. gengives udvalgets overvejelser vedrørende fremtidige tiltag blandt andet i forbindelse med samlivskontrol.

Selv om udvalget igennem hele betænkningen synes at koncentrere sig om udenlandske *voldsramte* kvinders retsstilling – hvilket også er i overensstemmelse med udvalgets kommissorium, jf. betænkningen side 5 – så fremstår udvalgets forslag og anbefalinger vedrørende samlivskontroller som værende af helt generel karakter.

Dette kan naturligvis have sammenhæng med en – ikke tilkendegivet – erkendelse af, at man ikke på forhånd kan vide, om samlivskontrollen er rettet imod en *voldsramt* udenlandsk kvinde. Politiet vil således formentlig kun i yderst sjældne tilfælde på forhånd have en viden om vold i bred forstand i ægteskabet i form af en egentlig anmeldelse herom eller i kraft af, at man har været tilkaldt til husspektakler på adressen. Udlændingestyrelsen (og eventuelt Indenrigsministeriet), som rekvirerer kontrollen, vil være i besiddelse af endnu færre oplysninger til belysning af problemstillingen.

Dette betyder imidlertid, at de stillede forslag og anbefalinger – bl.a. om at politiet bør ledsages af en socialmedarbejder ved kontrollen – ikke kan begrænses til et mindre antal tilfælde, hvor der på forhånd er en viden eller en stærk formodning om vold i bred forstand i forholdet, men må finde anvendelse i hvert fald i alle de tilfælde, hvor den part, hvis grundlag for opholdstilladelsen skal kontrolleres, er en udenlandsk kvinde. Om det også skal gælde, hvis der er tale om en udenlandsk mand, må vel afhænge af, om man ud fra almindelige ligestillingsprincipper sagligt kan forskelsbehandle mænd og kvinder i denne situation. Det kan vel ikke udelukkes, at der også kan forekomme tilfælde, hvor en udenlandsk mand udsættes for vold i bred forstand i samlivet.

Sammenfattende kan man under alle omstændigheder konstatere, at de foreslåede ændringer i proceduren for gennemførelse af